

Abstrakt Pracy Doktorskiej w języku Polskim - Marcin Piotrowicz

Praca doktorska dotyczy dwóch realizacji artystycznych: grafik oraz performance z instalacją.

Celem powstania prac było stworzenie obiektów polisensorycznych, które będą:

- przekładem sztuki muzycznej na sztuki plastyczne,
- pełniejszym przeżywaniem/odczuwaniem muzyki i sztuk wizualnych na wzór osób obdarzonych synestezją poprzez dwa zmysły,
- wykorzystaniem do tego zjawisk fizycznych występujących w naturze, by nie przekłamywać przekazu brakiem obiektywizmu,
- umożliwić widzowi pełniejsze odczuwanie sztuki dźwięku poprzez działania interaktywne, - wspomagać percepcję osób z niepełnosprawnością słuchu poprzez transkrypcję medium dźwiękowego w wizualne.

W pracy dzielę się moim doświadczeniem muzycznym i wizualnym, pragnieniem wyuczenia się czegoś na wzór synestezji barwno - dźwiękowej by bardziej i intensywniej doświadczać sztuki wizualnej. Opisuję odkrycia, które doprowadziły mnie do tego, by posłużyć się do tego zjawiskami fizycznymi. Ważne było to, by widz mógł doświadczać czegoś na wzór projektowanej, sztucznej synestezji. W pracy omówiony jest dokładnie aspekt synestezji, przeprowadziłem również rozmowę z osobą obdarzoną tym zjawiskiem. Kataloguje swoje prace według kategorii synestezji. Wymieniam szereg inspiracji pracami artystów nawiązujących do syntezy sztuk i soundartu. Posługuję się eksperymentem i wiedzą zaczerpniętą z badań różnych naukowców zajmujących się tą tematyką.

Cykl prac graficznych powstał w skutek eksperymentów fizycznych z falami dźwięku. Stworzyłem własną technologię utrwalania wzorów powstałych dzięki manipulacji częstotliwością dźwięku na matrycy graficznej. Cykl prac to 18 przezroczystych pleksi z wydrukowanym w technice akwatinty wzorem konkretnej częstotliwości w celu utworzenia

akordów dźwiękowych w postaci widzialnej. Prace mają charakter kontemplacyjny. Ważny jest aspekt abstrakcyjności wywodzący się z czystego dźwięku.

Instalacja i performance powstały w skutek potrzeby wizualizacji dźwięku w czasie rzeczywistym. Specjalna aparatura z laserem, pozwala przenieść drgania z membrany na inną powierzchnię pozwalając zobaczyć oscylacje do źródła dźwięku. Instalacja jest interaktywna, widz może wejść w interakcje z instalacją i samemu powodować reakcję sensorów i wizualizację dźwięku który wyemitował. Performance, pozwala mi na udoskonalanie śpiewu, dzięki temu, że widzę dodatkowo wszystkie niedoskonałości w sferze wizualnej. Dzięki tej wizualizacji widz i ja możemy doświadczyć pełnej immersji dźwiękowo - plastycznej.

Ostatnim elementem pracy jest społeczna rola projektu – czyli moja współpraca z osobami z niepełnosprawnością. Spotkanie się z ich reakcjami i wnioskami na temat tego, co przedstawia moja praca, to próba potraktowania mojej sztuki jako terapii dla nich jak i dla mnie.

Konkluzja zawiera przekonanie, że udało mi się ukazać dźwięk w czystej formie, że udało mi się zrealizować większość postawionych celów. Udoskonaliłem sposoby posługiwania się zjawiskami fizycznymi, manipulowania dźwiękiem i wizualizowania go w różnych konfiguracjach. Na koniec dochodzę do wniosku, że chcąc uzyskać abstrakcję bez powiązań figuratywnych można posłużyć się zjawiskami fizycznymi tak jak w przypadku muzyki. Można czerpać wizualność z czystej abstrakcji jaką jest muzyka.